

- 3) Ingeval vraag 2 bevestigend wordt beantwoord: dient artikel 176 van richtlijn 2006/112 aldus te worden uitgelegd dat een lidstaat die gebruik wil maken van de hem verleende mogelijkheid van uitsluiting van het recht op aftrek van voorbelasting voor bepaalde goederen en diensten, en die de categorieën van uitgaven als volgt heeft gedefinieerd: *de goederen of diensten zijn bestemd voor handelingen om niet of voor andere activiteiten dan de economische activiteit van de belastingplichtige, behoudens in de gevallen van artikel 70, lid 3, van de btw-wet*, heeft voldaan aan de voorwaarde van bepaling van een categorie voldoende gedefinieerde goederen en diensten, dit wil zeggen deze op grond van hun aard te definiëren?
- 4) Naargelang het antwoord op vraag 3: hoe dient de bestemming (het gebruik respectievelijk het toekomstige gebruik) van de door de belastingplichtige aangeschafte goederen of diensten in het licht van artikelen 168 en 173 van richtlijn 2006/112 te worden beoordeeld: als voorwaarde voor de oorspronkelijke totstandkoming van het recht op aftrek van voorbelasting of als grondslag voor de vaststelling van een correctie van het bedrag van de aftrek van voorbelasting?
- 5) Indien de bestemming (het gebruik) als grondslag voor de vaststelling van een correctie van het bedrag van de aftrek van voorbelasting dient te worden beschouwd, hoe moet artikel 173 van richtlijn 2006/112 dan worden uitgelegd: voorziet het eveneens in de vaststelling van een correctie in die gevallen waarin goederen en diensten aanvankelijk voor een niet-belaste activiteit worden gebruikt of na hun aanschaf helemaal niet worden gebruikt, maar toch ter beschikking staan van de onderneming en in een [belasting]tijdvak na de aanschaf ervan voor een belastbare activiteit van de belastingplichtige worden gebruikt?
- 6) Indien artikel 173 van richtlijn 2006/112 aldus moet worden uitgelegd dat de correctie waarin die bepaling voorziet, ook geldt voor de gevallen waarin de goederen of diensten na de aanschaf ervan aanvankelijk voor een niet-belaste activiteit worden gebruikt of helemaal niet worden gebruikt, maar daarna toch voor de belastbare activiteit van de belastingplichtige worden gebruikt, dient dan — in het licht van de beperking van artikel 70, lid 1, nr. 2, van de btw-wet en de omstandigheid dat volgens artikel 79, lid 1 en lid 2, van de btw-wet correcties slechts in die gevallen worden vastgesteld waarin goederen, waarvan het oorspronkelijke gebruik voldoet aan de voorwaarden voor een aftrek van voorbelasting, later worden bestemd voor een gebruik dat niet voldoet aan deze voorwaarden — te worden aangenomen dat de lidstaat zijn verplichting heeft vervuld het recht op aftrek van voorbelasting voor alle belastingplichtigen op een zo betrouwbare en rechtvaardig mogelijke wijze te regelen?
- 7) Naargelang het antwoord op deze vragen: moet ervan worden uitgegaan dat een overeenkomstig de Bulgaarse btw-wet geregistreerde persoon krachtens de in de btw-wet bepaalde beperkingsregeling van het recht op aftrek van voorbelasting respectievelijk de correctieregeling van het bedrag van aftrek van voorbelasting in de omstandigheden als deze van het hoofdgeding en in het licht van artikel 168 van richtlijn 2006/112, recht heeft op aftrek van voorbelasting inzake

door een andere belastingplichtige aan hem geleverde goederen respectievelijk voor hem verrichte diensten in het [belasting]tijdvak waarin deze goederen hem werden geleverd respectievelijk deze diensten voor hem werden verricht en de belasting verschuldigd is geworden?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Beroep ingesteld op 4 maart 2011 — Europese Commissie/ Franse Republiek

(Zaak C-119/11)

(2011/C 145/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Dintilhac en C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Franse Republiek de krachtens artikel 99 en 110 van de btw-richtlijn (¹) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat zij sinds 1 januari 2007 een btw-tarief van 2,1 % toepast op inkomsten uit toegangstickets voor premières van concerten in etablissementen waar tijdens de opvoering etenswaren en drank mogen worden geserveerd;

— de Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep verwijt de Commissie verweerder dat deze sinds 1 januari 2007 op inkomsten uit toegangstickets voor premières van concerten in etablissementen waar tijdens de opvoering etenswaren en drank mogen worden geserveerd, een btw-tarief van 2,1 % toepast, in plaats van het vroegere tarief van 5,5 %.

Verzoekster betoogt dat de lidstaten die op 1 januari 1991 verlaagde btw-tarieven toepasten die onder het minimum van 5 % lagen, deze krachtens artikel 110 van de btw-richtlijn mogen blijven toepassen. Dit artikel biedt de lidstaten weliswaar niet de mogelijkheid om nieuwe afwijkingen in te voeren of om de werkingssfeer van de op 1 januari 1991 bestaande afwijkingen te verruimen, nadat zij de werkingssfeer na deze datum hadden ingeperkt. Dit laatste geval doet zich in casu voor,

aangezien verweerster met ingang van 1 januari 1997 de werkingssfeer van de op 1 januari 1991 bestaande afwijking op het gebied van het verlaagde btw-tarief heeft ingeperkt en de inkomsten uit de verkoop van tickets voor premières „die uitsluitend toegang verlenen tot concerten in etablissementen waar tijdens de opvoering etenswaren en drank mogen worden gereserveerd” hiervan uitdrukkelijk heeft uitgesloten. Door de werkingssfeer van een afwijking van de richtlijn te verruimen, heeft de Franse Republiek het doel van deze richtlijn geschonden.

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italië) op 7 maart 2011 — Strafzaak tegen Yeboah Kwadwo

(Zaak C-120/11)

(2011/C 145/23)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partij in het hoofdgeding

Yeboah Kwadwo

Prejudiciële vraag

Staan de artikelen 2, 15 en 16 van richtlijn 2008/115/EG (¹), gelet op de beginselen van loyale samenwerking, nuttige werking van de richtlijnen, evenredigheid en doeltreffendheid van de dwangmaatregelen strekkende tot tenuitvoerlegging van de terugkeer van een illegaal op het nationale grondgebied verblijvende buitenlander, eraan in de weg dat voornoemde buitenlander op grond van het enkele feit dat hij geen gevolg heeft gegeven aan het door de bestuurlijke autoriteit uitgevaardigde uitzettingsbesluit en verwijderingsbevel, in beschuldiging wordt gesteld en wordt bestraft met een gevangenisstraf tot vier jaar wanneer hij het eerste verwijderingsbevel niet naleeft, en met een gevangenisstraf tot vijf jaar wanneer hij geen gevolg geeft aan verdere bevelen van de questore?

(¹) PB L 348, blz. 98.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 9 maart 2011 — A Oy

(Zaak C-123/11)

(2011/C 145/24)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A Oy

Verwerende partij: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Prejudiciële vragen

- 1) Vereisen de artikelen 49 VWEU en 54 VWEU dat een overnemende vennootschap de verliezen van een in een andere lidstaat gevestigde, met haar gefuseerde vennootschap uit aldaar verrichte activiteiten in de jaren voorafgaand aan de fusie, mag aftrekken van de door haar verschuldigde belasting, wanneer de overnemende vennootschap geen vaste inrichting behoudt in de vestigingsstaat van de overgenomen vennootschap en de overnemende vennootschap volgens de nationale wetgeving de verliezen van de overgenomen vennootschap alleen in aftrek mag brengen indien de overgenomen vennootschap een ingezeten vennootschap is of de verliezen zijn geleden door de in deze lidstaat gelegen vaste inrichting?
- 2) Zo ja, zijn de artikelen 49 VWEU en 54 VWEU van invloed op de vraag of het bedrag van het aftrekbare verlies wordt berekend overeenkomstig de belastingwetgeving van de vestigingsstaat van de overnemende vennootschap, of op de vraag of als aftrekbare verliezen worden beschouwd de overeenkomstig het recht van de vestigingsstaat van de overgenomen vennootschap vastgestelde verliezen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna (Bulgarije) op 14 maart 2011 — „Provadiinvest” OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

(Zaak C-129/11)

(2011/C 145/25)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Varna